

A történelem vége

2017 október 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Korántsem múltak el a háborúk okai.

„Mert a világbéke – amelyet oly sokszor emlegettek – a túlnyomó többségnek a háborúról való egyoldalú lemondását jelenti, de ezáltal a be nem vallott lehetőséget is annak, hogy ez a tömeg mások zsákmányává váljék, azokévé, akik nem mondanak le a háborúról.”

Oswald Spengler: A nyugat alkonya

Bejelentették, hogy a Koreai Néphadsereg Legfelsőbb Főtábornoka, a tisztelt Kim Dzsongun elvtárs Koreája minden valószínűség szerint hidrogénbombát robbantott, majd nem sokkal ezután egy rakétát is kilőttek, amely elrepült Japán fölött. Ez azt jelentheti, hogy a tisztelt elvtárs elérheti akár az USA közeli területeit is. A Legfelsőbb Főtábornok ezzel közvetlen kihívást intézett a Föld nevű kocsma legerősebbjéhez. Lehet kimenni a hóra.

Az általunk eddig ismert történelem nagyjából úgy működött, hogy az egyes országok, nemzetek, diktátorok fegyveresen intézték el konfliktusaikat. „A háború mindennek atyja, mindennek királya...” – mondotta Hérakleitosz, majd így folytatja: „és egyeseket isteneknek tüntetett fel, másokat embereknek, egyeseket szolgákká tett, másokat szabadokká.” És ez bizony igaz is volt sok-sok ezer évig. Ez azonban mostanra, úgy tűnik, megváltozóban van.

A nukleáris fegyverek megváltoztatják a világot.

Mindaddig, amíg az ilyesfajta eszközök birtoklása valamiféle elitklub kizárólagos „joga” volt, csak az orosz-amerikai szembenállás fenyegetett valódi háború kirobbanásával – a világ többször táncolt is a nukleáris szakadék szélén – ám a felek végül is, számomra meglepő módon, normálisan viselkedtek. Ezért van még meg a világ.

Az atomfegyverek azonban védhetetlen módon terjedni kezdtek. Az előállításukhoz szükséges technológia egyre köznapiabbá válik, maga a bombakészítés módja is közismert. Már évtizedekkel ezelőtt botrányt okozott egy amerikai fizikus hallgató, aki egy atombomba tervrajzot tett közzé és – mint megállapították – az simán működőképes is volt. Az eredeti atomhatalmakhoz csatlakozott mára Izrael, India, Kína, Pakisztán és most, utoljára, Észak-Korea is. További országok pedig, mint például Irán, legalábbis kacérkodnak a gondolattal. A kísértés nagy. A tapasztalatok szerint ugyanis az atomfegyverrel rendelkező országok és vezetőik érinthetetlené váltak, a nyugati világcsendűrség számára. A bolygón garázdálkodó elmebeteg diktátorok számára életbiztosítás egy ilyen fegyver birtoklása.

Nem véletlen, hogy a koreai Legfelsőbb Főtábornok szeretett volna magának néhányat és – a csináld magad mozgalom keretében – készített is magának párat. Szeme előtt ott lebeghet diktátor kollégája, (és sorstársa az elmebajban) Kadhafi esete, aki lemondott a fegyverfejlesztésről, hogy jó fejnek tűnjön a nyugat szemében. Ha nem teszi akkor sohasem történt volna meg, hogy az angolok, franciák, amerikaiak bombázzák az országát, és Líbiában az „arab tavasz” bizonyára nem éri meg a nyarat. Kadhafi tévedett, mikor azt hitte, hogy a nyugattal való barátkozás bármitől visszatartja a nemes és demokratikus ügyeket – mint például rablóbandák martalékaul vetni egy úgy-ahogy működő országot – küldetésüknek valló demokráciákat. Elkövette a diktátorok legnagyobb hibáját: nem volt eléggé paranoiás. Mert diktátorok között a paranoia a hosszú élet titka.

A folyamat feltartóztathatatlanul látszik. Egyre több ország, egyre elmebetegebb vezetői fognak hozzájutni a nukleáris fegyverekhez, ezzel pedig a hagyományos háborúk korának szép lassan vége szakad; legalábbis a hagyományos, államok közötti háborúké. És ezzel vége az általunk ismert és elszenvedett történelemnek is, ami egy olvasatában az államközi háborúk története volt.

Európa magországainak hosszú békéje sem az EU-nak köszönhető, hiába sulykolják, hanem a nukleáris fenyegetésnek. A kollektív félelem oszlatta el Európa fölül a háborúk fellegeit és vált a történelem során a legtöbb és legpusztítóbb háborúk földrészéből a béke szigete. Persze csak helyel-közzel, a perifériákon, ahol nem fenyeget nukleáris konfliktus kisebb népiirtások kapcsán, ott vígan gyilkolják egymást továbbra is, a legnemesebb európai tradíciók jegyében.

Ám korántsem múltak el a háborúk okai.

„A történelem valójában csak kevéssel több, mint az emberiség szerencsétlenségeinek, ?rűltségeinek és b?ntényeinek a katalógusa.” Írta Edward Gibbon a nagy angol történész és ez mit sem változott azóta. A szerencsétlenségek, ?rűltségek és b?ntények az emberi természetb?l fakadnak, s mint ilyenek csak az utolsó emberrel t?nnek majd el. Lesznek/vannak hát háborúk, csak másképpen.

A nyílt háborút felváltják a partizánakciók, a beszivárgás, az „aszimmetrikus” hadviselés anarchiája. Míg a „hagyományos” háborúkat azok nyerték, akiknek nagyobb hadserege, modernebb haditechnikája, nagyobb ipari potenciálja volt, a jelen háborúit azonban – melyek leggyakrabban a polgárháborúként jelennek meg – azok nyerik majd, akik er?sebben motiváltak, mélyebben képesek gy?lölni, és ezért kitartóbbak. Mert „A háború tehát az er?szak ténye, amellyel az ellenséget saját akaratunk teljesítésére kényszeríteni igyekszünk” – írja Clausewitz, de mit tegyünk, ha nekünk már nincs akaratunk?

A F?tábornok építi hát a bombáit, fejleszti hozzá a hordozórakétákat, és ahogyan halad ebben a projektben, úgy lesz egyre nagyobb a szája is. Hogy valójában mit fog tenni azt nem tudhatjuk, hiszen ki lát bele egy elmebeteg fejébe. A helyzet már csak azért is veszélyes, mert ha a F?tábornoknak sikerül, és a szájaláson túl, valóban érinthetetlennek bizonyul, akkor minden sötét hülyének ? lesz a példaképe, az ? módszerét akarja majd használni.

Milyen kár, hogy az összes szír atomfizikus már munkanélküli Európában. Óriási lenne rájuk és a nukleáris jatatagánra a kereslet világszerte.

<http://aristo.pestisracok.hu>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

